

Færdigheden i Skydning fremstilles nemlig ved det Pointantal, der opnaas, og dette er altid fuldstændig talende og taler med Sandhed. Den personlige Indflydelse, der ellers maaste engang imellem kunde indvirke mindre retfærdig paa, hvem der blev holdt tilbage, bliver her idetmindste ubeløst; men det er ogsaa efter min Mening det eneste Gode, der erholdes ved at lægge denne Færdighed i Skydning til Grund for eller lade den være et væsentligt medvirkende Moment ved Tilbageholdelsen af Soldaten. — Hvad der findes i Lovforslaget om den fremtidige Uddannelse og om Indkaldelser, maa jeg naturligvis tiltræde, uagtet jeg erkjender, at een Indkaldelse for det Mandskab, som har ligget 5 Maaneder til fortsat Tjeneste, er et stort Minimum, navnlig da der ikke bliver givet noget tilstrækkeligt Ækvivalent for denne Løstelse. Naar jeg tidligere har sagt, at det var muligt, at man kunde nøies med en enkelt Indkaldelse, har det altid været stærkt fremhævet af mig, at da maatte ogsaa Liden for den enkelte Indkaldelse forges ganske betydelig. Det maatte blive den to- eller tredobbelte Tid af, hvad der var foreslaaet, naar gjentagne Indkaldelser fandt Sted. — § 3 handler om Rytteriet og giver mig ikke Anledning til mange Bemærkninger. Jeg behøver ikke at gjentage, at Regimenternes Formation ikke er efter min Gu. Jeg foretrækker Regimentet paa 4 Eskadroner, men jeg erkjender villig, at Overgangen fra det Bestaaende til det Nye nu vil blive lettere, og jeg har jo allerede desforuden i Landstinget udtalt, at jeg vil kunne tiltræde en saadan Formation, naar det vilde bidrage til, at man fik et talrigere Kavaleri. Kadrerne ved Rytteriet ere ligeledes ret gode, og Uddannelsen maa anses som tilfredsstillende, og i det Hele er, hvad der er forlangt til Rytteriet, jo meget stemmende med Landstingets Forslag og staar kun i en enkelt Retning noget tilbage for Regjeringsens Lovforslag. — § 4 angaar Artilleriet. Feltartilleriets Formation er ganske antagelig og er endog bedre end den, der findes i Landstingets Forslag, forsaavidt det nemlig er bestemt udtalt, at hvert Regiment skal inddeles i tvende Afdelinger, der hver skal have sin Oberst. Kadrerne ere ligeledes upaaklagelige, og Uddannelsen er jo omtrent som forlangt af Landstinget og i det oprindelig fremsatte Lovforslag. En Fordel ved

dette Lovforslag og en Fordel, som det har sammen med Regjeringsens Lovforslag, er den, at Trainafdelingen atter er ubsondret som en selvstændig Afdeling. Jeg vilde have ønsket, at det Samme ogsaa var flet med Parkafdelingen. Denne synes i det Hele ikke at være modtagen med den Interesse, som den virkelig fortjener, og jeg er bange for, at naar Parterne i Krigstid skulle formeres, maa man tage Kadrerne fra de andre Afdelinger af Artilleriet, og om man ogsaa har forøget disse hist og her, vil det vise sig, at i Krigstilfælde vil denne Forøgelse paa enkelte Steder ikke være saa kjendelig, som man maaste havde ventet. Fæstningsartilleriet er desværre hele Liden vedblevet at være Stedbarnet. Grunden dertil skal jeg ikke indlade mig videre paa, og jeg skal heller ikke gjendrive, hvad den ærede Ordfører ytrede derom ved Fremsettelsen af Lovforslaget. Jeg antager, at det vil være overflødig at forsøge derpaa, og jeg kan derfor ved Siden af at udtale min Beklagelse dog paa den anden Side ikke lade upaaagtet, at man ved at forsøge Nammene til de bestaaende Kompagnier noget virkelig har bidraget til, at Fæstningsartilleriet vil komme til at gjøre mere Gavn, end for Diebliffet kan blive Tilfælde. Dette maa paakjønnes saa meget mere, som det ubmærkede og kostbare Skyts, vi efterhaanden faae, virkelig trænger til en kyndig Behandling og Betjening af talrige og dygtige Befalingsmænd. Jeg skal bevare i Erindringen det Løfte, som den ærede Ordfører har givet, at Fæstningsartilleriet vil blive forøget, saasnart Befæstningsloven bliver forelagt. — § 5, som handler om Ingenieurkorpset, kan jeg omtale ganske kort, thi Ingenieurkorpsets Organisation vil derefter blive overensstemmende med, hvad Landstinget har foreslaaet, og kun lidt afvigende fra det oprindelig fremsatte. Jeg har allerede ofte tidligere sagt, at Antallet af Kompagnierne kommer det ikke saa meget an paa ved Ingenieurkorpset, fordi Kompagnierne i Krigstid dog doubleres, idet de altid helst da maa optræde i en mindre Formation, end i Fredstid. Da nu Kadrerne blive forøgede, saa har man altsaa her virkelig gjort en Del for, at Ingenieurkorpset, naar det kommer til en Krig, kan virke paa en nogenlunde tilfredsstillende Maade. — Grunden til, at Generalstabens Personale